

АТАНАС ДАЛЧЕВ
ГРЕШНИЯТ КВАРТАЛ

chitanka.info

НЕОЧАКВАН ДЪЖД

*Бе още ясно уж, а рукна изведнъж.
Ний изненадани се скрихме за минутка
от яростта на неочаквания дъжд
под дървесата, до затворената будка.*

*Под стряхата на тъмния и гъст листак
едно далечно смътно чувство ни обхвана
и както някога, се озовахме пак
две влюбени деца във къщи на тавана.*

*Преплитаха се клоните като греди
и през един разтрог ни гледаше небето.
Глава бе свела върху моите гърди
и беше ѝ зелено-мургаво лицето.*

*Стояхме мълчаливи и съвсем сами
и сякаш заедно за първи път в живота,
и слушахме как в тъмното дъждът шуми
по керемидите зелени на дървото.*

1971 г.

ЗАДНИТЕ ДВОРОВЕ

На Борис Аврамов

*Строгите фасади не обичам:
те са лицемерни и сурови,
но затуй как силно ме привлича
чудото на задните дворове!*

*Тук едни над други до стрехите
се редят балкони от желязо,
с клетки, накачени по стените,
и сами подобни на кафези.*

*От зори, та чак до вечер късна
всеки ден от тях се носи викот,
песни, смях и говор непрекъснат:
птици и дечица чуруликат.*

*Всеки ден, докато падне мракът,
шетат тук жени червенобузи
със ръце, заголени до лакът,
и разкрити на гърдите блузи:*

*ту изстискат с две ръце прането,
свели кръст, насмалко да го счупят,
и на двора, сякаш от небето,
тежки буреносни капки тупат:*

*ту прострат белъото си пред взора
на съседа, без да се срамуват,
и с това белъо подобно кораб
готви се балконът да отплува.*

*Има празник в тези грижи малки
и понякога салюти има
в удара на гръмките тупалки,
в изстрелите прашни на килима.*

*Може би, защото е на скрито,
тук животът пълно се разкрива
с постоянството си упорито
в своята безсмисленост щастлива.*

1965 г.

ПОСРЕД РОВИНАТА

*Посред ровината във утрината синя
лъщи една железопътна глуха линия.*

*По релсите, обрасли с бурени зелени,
върви едно момиче с двама зли гамени.*

*Притиска то под своята мишница китара,
която неговите линии повтаря.*

*Подире му с тревога вика мойта мисъл:
— Момиче, спри! Момиче хубаво, върни се!*

*Другарите ти са момчета груби:
не знаят те що значи всъщност да се люби.*

*За тях е като ядене това и гладни,
те с яд ще се нахвърлят върху теб на пладне.*

*Преди да слезе слънцето на запад,
с целувки алчни твоите устни ще изхапят.*

*Китарата и твоята любов ще счупят.
В реката после ще захвърлят двата трупа.*

*Момиче, не отивай с двамата гамени!
Момиче, забрави ги и ела със мене!*

*Ти ще ми кажеш само малкото си име.
И после двама мълчаливи ще вървиме.*

Под стъпките ни леки ще трептят тревите.

Сами ще разговарят мълчешком душите.

*И по траверсите на релсите със здрача
като по стълба към деня ще се изкачим.*

1964 г.

ГРЕШНИЯТ КВАРТАЛ

На Чило Шишманов

*Жални свирки на локомотиви
там час по час се обаждат
и бавно над къщите сиви
вместо бял сняг се сипят сажди.*

*Колелата звънят и тракат,
ехото между стените играе
на криеница — и ти не знаеш
отде ще се покаже влакът.*

*Жените скитат нахални,
остават с дни къщите празни,
и забръмчават перални
тъкмо в неделя и празник.*

*Без майчинска ласка раснат
децата бледи и мръсни
и се губят сами до късно
из пусти места опасни.*

*Грехът трябва да се изкупи,
знам, този квартал заслужава
от небето огън и жупел;
но, боже, спомни си тогава*

*за тези деца невинни
и тяхната душица бяла,
сторì бурята да отмине
и за тях пощади квартала.*

1970 г.

ПОЕТ

*Връща се в квартала той полека
с някаква усмивка на уста,
и не вижда нищичко човека,
и върви, нивиден от света.*

*Ала появи ли се от края,
секва в миг на картите шумът
и бащите, спрели да играят,
с поглед зъл през рамо го следят.*

*Майките прането си оставят,
от балконите със страшен глас
викат своето Митенце и Славе
в къщи да се приберат завчас.*

*Младата вдовица от етажса,
с деколтето, с голите гърди,
предполага, а и знае даже,
че е пратен той да я следи.*

*Неспокоен е магазинера,
този уж благонадежден мъж,
и за своите кражби, разтреперан,
почва да си спомня изведнъж.*

*А кога под своята лампада
вечер съчинява стихове,
мислят те, че пише той доклади
за безбройните им грехове.*

И прилекнали срещу луната

*на прозореца му осветен,
като че се канят в тъмнината
да завият вкупом с дух смутен.*

*Ех, приказвайте си на провала,
че му бил напълно чужд светът!
Откогато той дойде в квартала,
съвестите вече тук не спят.*

1971 г.

И ЗИМАТА

*И зимата ще ни затвори скоро.
Ще падне сняг на нашите балкони.
Напразно в пустотата бяла взорът
картините на лятото ще гони.*

*Тогаз, уединени, ще си спомним
и таз разходка сетня в планината,
това великолепие огромно
от багри и от есенна позлата.*

*И като гледаме в снега трохите
и стъпките на бедните врачета,
ще виждаме стената на елите
и на брезите златните кубета.*

*Мъглите зад прозореца ни зимен
тогаз ще ни напомнят мълчаливи
за въздуха мъглив и сякаш димен
под буките оголени и сиви.*

*Разравяйки червената жарава,
ще бдим в нощта и паметта огреял,
тоз огън шумата ще възкресява
и стъпките ни шушнеци из нея.*

*И нищо, че огнището ще стине
и зиматта ще ни обгражда пуста,
ще населиме нейните пустини
със наште спомени и наште чувства.*

1965 г.

ДВАМА В НОЩТА

На Дим. Беженев

*Бяха млади, много млади още
и да бъдат двамата сами,
срещнаха се в крайнините нощем
при една от новите чешми*

*с бронзови чучури и с излети
от цимент овални корита,
дето слизат ватманите лете
да разквасят в жегата уста.*

*Пиha жадно, без да бъдат жадни,
после чак целунаха се те.
Колко бяха усните прохладни!
Тъй е сигур винаги ноще.*

*Сепнаха се, тихо се засмеха
и усмихнати, ръка в ръка,
напосоки през града поеха
и вървяха цяла нощ така.*

*Пуста беше улицата няма,
до фенерите със трепет плах
чакаха ги сенките им само,
за да тръгнат заедно със тях.*

*Стъпките им в сградите заспали
се отекваха, добили мощ,
и до изгрев всички във квартала
ги сънуваха през тази нощ.*

1973 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.